

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010130
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616010130.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 25. januára 2017 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

A. D. W. S. W. E. U. T. D. Ý., nar. XX. X. XXXX v P. A., trvale bytom A. P. A., t. č. bytom E. X. W.P. XXXX/XX, P. A., nezamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

hoci mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov a jej výška mu bola určená predbežnou otázkou podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku vo výške 80,- Eur mesačne, následne rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/86/2014-37 zo dňa 1. 10. 2014, právoplatný a vykonateľný dňom 20. 10. 2014, ktorým bola schválená rodičovská dohoda a obžalovaný bol zaviazaný platiť výživné na svoju dcéru E. D., nar. XX. XX. XXXX, po 80,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 16. 7. 2014 do rúk matky maloletej A. E., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Z. XXX/X, P. A., túto svoju povinnosť v Liptovskom Mikuláši ani inde neplní, o prácu sa vážnejšie nezaujíma, z úradu práce bol vyradený pre nespoluprácu, čím za obdobie od júla 2014 do 25. 1. 2017, okrem októbra a novembra 2014, kedy zaplatil po 90,- Eur, januára, februára a marca 2015, kedy zaplatil po 90,- Eur, mája a júna 2015, kedy zaplatil po 105,- Eur, júla 2015, kedy zaplatil 90,- Eur, apríla 2016, kedy zaplatil 60,- Eur, októbra 2016, kedy zaplatil 90,- Eur na výživnom dlhuje sumu 1.580,- Eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/15/2015-93 zo dňa 16. 2. 2015, právoplatný dňa 28. 3. 2015 bol právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona) na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš bola dňa 5. 4. 2016 na Okresný súd Liptovský Mikuláš na A. D. podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Obžalovaný A. D. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný síce odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, avšak súd postupoval v súlade s ustanovením § 122 ods. 13 Trestného zákona, keďže je povinný skúmať plnenie vyživovacej povinnosti až kým nevyhlási rozsudok a za týmto účelom bolo nutné vypočuť obžalovaného a svedkyňu, preto vyhlásenie obžalovaného neprijal. Zároveň obžalovaného upozornil, že skutok, pre ktorý naňho bola podaná obžaloba bude súd posudzovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona) z dôvodu, že k jeho páchaniu a neplateniu výživného obžalovaným dochádza po dlhší čas, t. j. viac než po dobu dvanástich mesiacov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si je vedomý vyživovacej povinnosti aj toho, že ju neplní riadne a včas. Od júla 2014 doposiaľ platil výživné tak, ako je uvedené v obžalobe, teda v októbri 2014 zaplatil 90,- Eur, v novembri 2014 90,- Eur, v januári, februári, marci 2015 po 90,- Eur, v máji a v júni 2015 zaplatil po 105,- Eur, a v júli 2015 90,- Eur, v apríli 2016 zaplatil 60,- Eur a v októbri 2016 90,- Eur. Poukázal pritom na svoje poznámky o úhradách, ktoré A. A. E. podpísala. Počas tohto obdobia nebol zamestnaný. Zamestnaný na trvalý pracovný pomer bol naposledy v roku 2010 v Kovotechne, odvtedy vykonáva stavebné práce pre živnostníkov len na základe ústnej dohody. Má ukončené stredné odborné učilište s maturitou v odbore autoklapiar - lakýrnik. Prácu si hľadal, žiadosti rozposielal v rámci okresu do Slovtanu, Kovotechny aj inde, odpísala mu len jedna firma, že nemajú miesto. Zaujímať sa o prácu mimo okres mu nenapadlo. Na úrade práce evidovaný nie je, kedy bol evidovaný naposledy, uviesť nevedel, vyradený bol, pretože sa nedostavil, prednejšie mu bolo ísť na fušku. Niekedy robí aj 5 dní v týždni, niekedy je aj celý týždeň doma, cez zimu je roboty menej. Vyplácaný je týždenne, v priemere asi 120,- Eur, mesačne môže mať príjem asi 300,- Eur. Výdavky má na stravu, žije s otcom, ktorému nič neplatí. Fajčí, ak ho ponúknu v robote, sem tam si kúpi cigarety a zájde na pivo. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči synovi, ktorú si neplní. S dcérou má dobrý vzťah, navštevuje ju asi 2x do mesiaca, idú spolu na pizzu a podobne, doma ju nenavštevuje. Darčeky jej kupuje príležitostne, napr. k narodeninám. Poukázal na to, že matka maloletej v minulosti odmietla prijať od neho peniaze, keď chcel zaplatiť v októbri 2015 50,- Eur a v novembri 2016 80,- Eur, pretože potom musí vracať náhradné výživné a mal by jej zaplatiť naraz.

Svedkyňa A. E., matka maloletej dcéry, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný od júla 2014 výživné platil tak, že jej osobne odovzdal v októbri 2014 sumu 90,- Eur, v novembri 2014 sumu 90,- Eur, v januári, februári, marci 2015 po 90,- Eur, v máji a v júni 2015 po 105,- Eur, v júli 2015 90,- Eur, v apríli 2016 zaplatil 60,- Eur a v októbri 2016 90,- Eur. Súhlasila s tým, čo má obžalovaný uvedené v poznámkach, pretože mu ich podpísala. S dcérou sa obžalovaný stretáva dvakrát do mesiaca, tak, že si ju vyzdvihne doma a vezme ju do Billy, kúpi jej tašku sladkostí, naposledy jej kúpil termosku alebo idú na pizzu. Nikde inde ju nevezme, ani na výlet, iné veci jej nekupuje. Jej mesačný príjem je 400,- Eur, z ktorého platí 200,- Eur podnájom, výdavky na oblečenie a stravu, školské výdavky sú 23,- Eur mesačne na stravné, 27,- Eur dvakrát ročne na družinu a na školské pomôcky. Na krúžky dcéra nechodí, pretože si to nemôžu dovoliť. Asi od augusta 2015 poberá náhradné výživné 80,- Eur mesačne. Pripustila, že v minulosti mu odmietla prevziať výživné, pretože sa pohádali, avšak keby ich poslal poštou, pretože ona účet nemá, určite by si peniaze vyzdvihla. Peniaze jej napokon neposlal a kúpil si za ne vetrovku. Poukázala na to, že často bolo pre ňu mimoriadne ťažké postarať sa, aby mala dcéra čo jesť a čo si obliecť, ale pomáhali jej rodičia a tiež sa sama starala, aby dcéra napokon núdzou netrpela. Výživné vymáha aj exekučne, no exekútor nič nevy mohol. Počas celého obdobia bola zamestnaná.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním zabezpečených listinných dôkazov - rodného listu maloletej, rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/86/2014-37, trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/15/2015-93, potvrdenia o návšteve školy, správ Sociálnej poisťovne, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, súdneho exekútora, prehľadom platieb výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/86/2014-37 zo dňa 1. 10. 2014, právoplatný a vykonateľný dňom 20. 10. 2014, súd schválil rodičovskú dohodu a zaviazal obžalovaného A. D., otec maloletej E. platiť výživné v sume 80,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred do rúk matky maloletej počnúc dňom 16. 7. 2014.

Z rodného listu maloletej E. D. mal súd preukázané, že sa narodila dňa XX. XX. XXXX K. P. A., otcovi A. D., nar. XX. X. XXXX a matke A. E., nar. XX. X. XXXX.

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/15/2015-93 zo dňa 16. 2. 2015, právoplatný dňa 28. 3. 2015, súd uznal A. D. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky.

Zo správy súdneho exekútora JUDr. Miroslava Šutliaka, Exekútorický úrad Liptovský Mikuláš, mal súd preukázané, že v exekučnej veci oprávnenej mal. E. D., zastúpenej matkou A. E. voči povinnému A.E. D. pre vymoženie dlžného a bežného výživného s prísl., neboli od podania návrhu vymožené žiadne finančné prostriedky.

Z potvrdenia Základnej školy Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši maloletej vyplýva, že maloletá E. D. bola v školskom roku 2015/2016 žiačkou 2. ročníka, v školskom roku 2016/2017 je žiačkou 3. ročníka.

Správami a rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, odbor sociálnych vecí a rodiny, zo dňa 2. 12. 2015 mal súd preukázané, že A. E. je od 1. 8. 2015 poskytované náhradné výživného na oprávnenú osobu E. D. vo výške 80,- Eur vyplácané mesačne pozadu. Je taktiež poberateľkou prídavku na dieťa.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš vyplýva, že obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy v období od 8. 6. 2011 do 18. 11. 2013, kedy bol vyradený pre nespokojnosť. Nepoberá žiadne štátne sociálne dávky ani dávku pomoci v hmotnej núdzi, či peňažné príspevky.

Sociálna poisťovňa poskytla správu, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný do 11.2.2011 v spoločnosti KOVOTECHNO-LM, spol. s r. o., na trvalý pracovný pomer. V rozhodnom období nemocenské dávky. Z potvrdenia spoločnosti KOVOTECHNO-LM, spol. s r. o., vyplynulo, že A. D. bol

zamestnancom ich spoločnosti od 11. 11. 2010 do 11. 2. 2011, nebol disciplinárne riešený, nenahlásil vyživovaciu povinnosť, nového zamestnávateľa pri skončení pracovného pomeru neuviedol.

Zo správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor vyplýva, že A. D. nie je evidovaný ako vlastník, resp. spoluvlastník v obvode okresu Liptovský Mikuláš.

Súd mal konanie obžalovaného A. D. preukázané a obdobie, v ktorom obžalovaný neplnil voči maloletej dcére E. vyživovaciu povinnosť vôbec alebo len čiastočne a akú čiastku dlhuje ku dňu rozhodnutia súdu, ustálil na základe výpovedí obžalovaného a svedkyne - matky maloletého dieťaťa a zabezpečených listín, ktorými bolo preukázané, že obžalovaný neplatil riadne a v plnej výške určené výživné na maloletú dcéru E. D. v období od mesiaca júl 2014 do dňa 25. 1. 2017, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, t. j. 31 mesiacov x 80,- Eur = 2.480,- Eur, okrem mesiacov október a november 2014, kedy zaplatil na výživnom po 90,- Eur, mesiacov január, február a marec 2015, kedy zaplatil po 90,- Eur, mesiacov máj a jún 2015, kedy zaplatil po 105,- Eur, mesiac júl 2015, kedy zaplatil 90,- Eur, mesiaca apríl 2016, kedy zaplatil 60,- Eur, mesiaca október 2016, kedy zaplatil 90,- Eur, pričom všetky tieto sumy (spolu vo výške 900,- Eur) súd zohľadnil pri vypočítaní celkového dlhu obžalovaného na výživnom voči maloletej dcére E., čím mu na výživnom vznikol dlh vo výške 1.580,- Eur.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Každý rodič je povinný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Objektívne nepriaznivá finančná situácia obžalovaného, ktorá by viedla až k jeho sociálnej odkázanosti nebola v konaní preukázaná. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný v rozhodnom období nebol evidovaný ako nezamestnaný, naposledy bol evidovaný do 18. 11. 2013, kedy bol vyradený pre nespoluprácu, nebol odkázaný na príjem z príspevkov alebo dávok v hmotnej núdzi, keďže o ich výplatu ani nepožiadaval. Naopak, ako vyplýva z výpovede obžalovaného, nemá problém si zabezpečiť príjem vo výške približne 300,- Eur mesačne, avšak pracuje len na dohodu, resp. na fuškách, teda „na čierno“. Aj skutočnosť, že je riadne vyučený v odbore klampiár - lakýrnik, neumožňuje vyvodiť záver o neschopnosti obžalovaného objektívne pracovať alebo o nedostatku príležitostí na trhu práce nájsť si prácu v príslušnom odbore, hoci vo forme brigádnickej činnosti alebo na trvalý pracovný pomer a zabezpečiť si tak pravidelný príjem dostatočne vysoký nielen na podporu svojich bežných potrieb, ako tomu bolo doposiaľ, ale najmä na platenie výživného vo vzťahu k svojej maloletej dcére, aj ďalšiemu dieťaťu, voči ktorému má vyživovaciu povinnosť, ktorú si ako sám priznal taktiež riadne neplní. Keďže mal plnú vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti, bol povinný využiť všetky svoje schopnosti a možnosti na to, aby si ju aj reálne plnil. Ak obžalovaný uvádzal, že matka maloletej odmietla od neho prijať finančné prostriedky na čiastočné plnenie výživného, mohol využiť inú formu úhrady, napr. poštovým poukazom na adresu, napokon však ako vyplynulo z výpovede svedkyne, uprednostnil svoje potreby, preto súd nemohol tieto sumy pri vypočítaní dlhu na výživnom zohľadniť. Výpoveďou matky maloletej mal súd preukázané, že v období počas, ktorého obžalovaný výživné neplatil vôbec alebo len čiastočne, dcéra vďaka jej starostlivosti a pomoci iných osôb núdzou netrpela.

V čase vyhlasovania rozsudku súdom prvého stupňa si obžalovaný dlhodobo neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), t. j. od júla 2014, čo do času vyhlásenia rozsudku predstavovalo viac ako 2 roky, a rovnako mal súd trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/15/2015-93 zo dňa 16. 2. 2015, právoplatný dňa 28. 3. 2015, preukázané, že obžalovaný bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za rovnaký čin odsúdený, preto súd skutok právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Vykonaným dokazovaním zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, mal súd preukázanú vinu obžalovaného v plnom rozsahu, pretože obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného počas troch mesiacov v období dvoch rokov, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu plniť mohol a mal a zároveň vedel, že je povinný výživné platiť, ale úmyselne túto povinnosť zanedbával. Preto súd dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný A. D., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy

podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že v registri priestupkov nemá žiaden záznam. Z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. V registri trestov má celkom tri záznamy, pričom v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/15/2015-93 zo dňa 16. 2. 2015, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 3 roky do 28. 3. 2018. Aktuálne sa proti nemu nevedie iné trestné konanie.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného je nutné zohľadniť poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin zároveň úprimne oľutoval. Priťažujúca okolnosť nebola zohľadnená žiadna, hoci obžalovaný bol už pre trestný čin odsúdený, nakoľko podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona nemožno prihliadať na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu (teda že už bol za taký čin odsúdený) ani ako na priťažujúcu okolnosť, ani na ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere na jeden rok až päť rokov. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej sa trest ukladá, znižuje o 1/3-inu. Súd mohol ukladať trest v upravenej trestnej sadzbe vo výmere 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov, pričom dospel k záveru, že trest uložený vo výmere 18 mesiacov, teda v prvej polovici trestnej sadzby je primeraný a spravodlivý a dostatočne splní svoj účel, najmä, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Obžalovaný tým, že spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, preukázal, že podmienený odklad výkonu trestu u neho dostatočne nenapĺňa svoju funkciu a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je nevyhnutné, je jediným prostriedkom ako mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti, zabezpečiť možnosť nápravy obžalovaného do budúcnosti a viesť ho k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu, nebol vo výkone trestu, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, túto skutočnosť mal súd preukázanú z odpisu registra trestov.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny

orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 25. januára 2017

Mgr. Silvia Lesňáková
samosudkyňa